ΑΠΌΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΎ ΔΙΚΑΣΤΗΡΊΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 9ης Ιουνίου 2021 *

«Γλωσσικό καθεστώς – Διαγωνισμός EPSO/AD/293/14 για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων στους τομείς της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού, των χρηματοπιστωτικών πράξεων εταιριών, των χρηματοοικονομικών, των οικονομικών της βιομηχανίας, και της μακροοικονομίας (AD 7) – Μη εγγραφή στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Περιορισμός της δυνατότητας επιλογής της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού μόνον μεταξύ της γερμανικής, της αγγλικής και της γαλλικής γλώσσας – Κανονισμός 1 – Άρθρο 1δ, παράγραφος 1, του ΚΥΚ – Δυσμενής διάκριση λόγω γλώσσας – Δικαιολόγηση – Συμφέρον της υπηρεσίας»

Στην υπόθεση T-202/17,

Ana Calhau Correia de Paiva, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους V. Villante, G. Pandey και D. Rovetta, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενη από τις L. Radu Bouyon και I. Melo Sampaio, καθώς και από τον L. Vernier,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/293/14 – Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 7) στους τομείς της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού, των χρηματοπιστωτικών πράξεων εταιρειών, των χρηματοοικονομικών, των οικονομικών της βιομηχανίας, και της μακροοικονομίας, της 9ης Νοεμβρίου 2015, περί μη εγγραφής του ονόματος της προσφεύγουσας στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων που καταρτίστηκε μετά το πέρας της διαδικασίας επιλογής, δεύτερον, της αποφάσεως της 23ης Ιουνίου 2016 περί επανεξετάσεως της αποφάσεως της 9ης Νοεμβρίου 2015, τρίτον, της αποφάσεως της 22ας Δεκεμβρίου 2016 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε η προσφεύγουσα κατά της αποφάσεως της 9ης Νοεμβρίου 2015, και, τέταρτον, του εφεδρικού πίνακα προσλήψεων που καταρτίστηκε μετά το πέρας της προαναφερθείσας διαδικασίας επιλογής κατά το μέρος που αφορά τον τομέα της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, O. Porchia (εισηγήτρια) και M. Stancu, δικαστές,

γραμματέας: B. Lefebvre, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Οκτωβρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση [1]

[παραλειπόμενα]

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Μαρτίου 2017 η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

16 Κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής αυτής εκκρεμούσε ενώπιον του Δικαστηρίου αναίρεση την οποία άσκησε η Επιτροπή στις 25 Νοεμβρίου 2016 και η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως C-621/16 P κατά της αποφάσεως της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Ιταλία κατά Επιτροπής (T-353/14 και T-17/15, EU:T:2016:495). Με την τελευταία απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις προκηρύξεις των γενικών διαγωνισμών EPSO/AD/276/14, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων (ΕΕ 2014, C 74 A, σ. 1), και EPSO/AD/294/14, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων στον τομέα της προστασίας των δεδομένων (ΕΕ 2014, C 391 A, σ. 1).

17 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Ιουνίου 2017, η Επιτροπή ζήτησε, βάσει του άρθρου 69, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, την αναστολή της διαδικασίας στην υπό κρίση υπόθεση μέχρι την έκδοση αποφάσεως του Δικαστηρίου περατώνουσας την εκδίκαση της υποθέσεως C-621/16 P.

18 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Ιουλίου 2017, η προσφεύγουσα αντιτάχθηκε στην αναστολή της διαδικασίας.

19 Με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2017, εκδοθείσα βάσει του άρθρου 69, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία.

20 Μετά την έκδοση της αποφάσεως της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-621/16 P, EU:C:2019:251), κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) έλαβε στις 4 Απριλίου 2019 μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, συνιστάμενο στην υποβολή ερωτήσεων στους διαδίκους όσον αφορά τις συνέπειες που θα έπρεπε να συναχθούν από την εν λόγω απόφαση και από την απόφαση της 26ης Μαρτίου 2019, Ισπανία κατά Κοινοβουλίου (C-377/16, EU:C:2019:249), ως προς την υπό κρίση υπόθεση. Οι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους ως προς το ζήτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

[1] Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

21 Στις 5 Ιουλίου 2019 η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως.

22 Τα υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως κατατέθηκαν, αντιστοίχως, στις 23 Σεπτεμβρίου και στις 11 Νοεμβρίου 2019. Η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2019.

23 Στις 22 Οκτωβρίου 2019, για λόγους ορθής απονομής της δικαιοσύνης, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου με αιτιολογημένη απόφαση και κατόπιν διαβουλεύσεως με τους οικείους δικαστές όρισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, νέα εισηγήτρια δικαστή, μέλος του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου.

24 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Δεκεμβρίου 2019, η προσφεύγουσα ζήτησε τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως, βάσει του άρθρου 106, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

25 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου αυθημερόν, η προσφεύγουσα πρότεινε νέα αποδεικτικά μέσα, επικαλούμενη το άρθρο 85, παράγραφοι 3 και 4, του Κανονισμού Διαδικασίας. Η Επιτροπή κατέθεσε εμπροθέσμως τις παρατηρήσεις της επί των εν λόγω αποδεικτικών μέσων και αμφισβήτησε στο πλαίσιο αυτό το παραδεκτό τους.

26 Στις 21 Ιουλίου 2020, κατόπιν προτάσεως της εισηγήτριας δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, έθεσε στην Επιτροπή ερωτήσεις γραπτώς. Η Επιτροπή ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

27 Στις 21 Σεπτεμβρίου 2020, κατόπιν προτάσεως της εισηγήτριας δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, έθεσε στους διαδίκους γραπτές ερωτήσεις, καλώντας τους να απαντήσουν σε αυτές κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

28 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις απόψεις τους και απάντησαν στις γραπτές και προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 6ης Οκτωβρίου 2020.

29 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει, διαπιστώνοντας προηγουμένως, εφόσον παρίσταται ανάγκη, ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού και το γλωσσικό καθεστώς που θεσπίζει ενέχουν έλλειψη νομιμότητας και δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση της προσφεύγουσας βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ:

  – την απόφαση περί μη εγγραφής στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων,

  – την απόφαση επανεξετάσεως,

  – την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως,

  – τον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων του επίμαχου διαγωνισμού·

– να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

30 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει τη λήψη μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, ζητώντας από την Επιτροπή να προσκομίσει όλους τους φακέλους της EPSO που αφορούν την έκδοση των αποφάσεων των οποίων ζητείται η ακύρωση.

31 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

[παραλειπόμενα]

Β. Επί της ουσίας

[παραλειπόμενα]

1. Επί του δευτέρου, του τρίτου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού λόγω του περιορισμού της δυνατότητας επιλογής της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της γερμανικής, της αγγλικής ή της γαλλικής γλώσσας

[παραλειπόμενα]

α) Επί του παραδεκτού της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας

41 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι, στο πλαίσιο διοικητικής ενστάσεως κατά αποφάσεως εξεταστικής επιτροπής, ο υποψήφιος δεν μπορεί να στηριχθεί στην προβαλλόμενη πλημμέλεια της προκηρύξεως του διαγωνισμού εάν δεν έχει αμφισβητήσει εμπροθέσμως τις διατάξεις της εν λόγω προκηρύξεως οι οποίες, κατά την άποψή του, τον βλάπτουν. Μόνον εάν αποδειχθεί η ύπαρξη στενού συνδέσμου μεταξύ της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού, μπορεί ο προσφεύγων να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Εν προκειμένω, κατά την Επιτροπή, δεν υπάρχει σύνδεσμος μεταξύ των λόγων για τη μη εγγραφή του ονόματος της προσφεύγουσας στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων και του περιορισμού της δυνατότητας επιλογής της δεύτερης γλώσσας στον επίμαχο διαγωνισμό μόνο μεταξύ της γερμανικής, της αγγλικής ή της γαλλικής γλώσσας. Ειδικότερα, τέτοιος σύνδεσμος δεν μπορεί να συναχθεί από τα σχόλια που διατυπώνονται στο φυλλάδιο ικανοτήτων της προσφεύγουσας όσον αφορά τη γενική ικανότητα «επικοινωνία». Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, η επίδοση της προσφεύγουσας στη δοκιμασία αυτή κρίθηκε «ικανοποιητική», στοιχείο το οποίο αποδεικνύει ότι η συμμετοχή της στις δοκιμασίες στο κέντρο αξιολογήσεως στη γαλλική γλώσσα δεν αποτελεί την αιτία της μη εγγραφής του ονόματός της στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων.

42 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα επιχειρήματα της Επιτροπής.

43 Εκ προοιμίου, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, κάθε διάδικος μπορεί, επ' ευκαιρία διαφοράς που θέτει υπό αμφισβήτηση πράξη γενικής ισχύος η οποία έχει εκδοθεί από θεσμικό ή λοιπό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης, να επικαλείται το ανεφάρμοστο της πράξεως αυτής ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για έναν από τους λόγους του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ (απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 66).

44 Η διάταξη αυτή συνιστά έκφραση μιας γενικής αρχής η οποία παρέχει σε κάθε διάδικο το δικαίωμα να προσβάλει παρεμπιπτόντως το κύρος πράξεων γενικής ισχύος που αποτελούν τη νομική βάση αποφάσεως η οποία του έχει απευθυνθεί προκειμένου να επιτύχει την ακύρωση της αποφάσεως αυτής (βλ. απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

45 Δεδομένου ότι το άρθρο 277 ΣΛΕΕ δεν έχει ως σκοπό να παράσχει στον διάδικο τη δυνατότητα να αμφισβητήσει τη δυνατότητα εφαρμογής οποιασδήποτε πράξεως γενικής ισχύος προς στήριξη οποιασδήποτε προσφυγής, η πράξη της οποίας προβάλλεται η έλλειψη νομιμότητας πρέπει να έχει εφαρμογή, άμεσα ή έμμεσα, στην υπόθεση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής (βλ. απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

46 Συναφώς, στο πλαίσιο της εξετάσεως προσφυγών ακυρώσεως κατά ατομικών αποφάσεων, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι μπορούν βασίμως να αποτελέσουν αντικείμενο ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας οι διατάξεις πράξεως γενικής ισχύος που συνιστούν τη βάση των εν λόγω αποφάσεων (βλ. απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

47 Όσον αφορά, μεταξύ άλλων, προκηρύξεις διαγωνισμών, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο διαδικασίας προσλήψεως, που συνιστά πολύπλοκη διοικητική διαδικασία αποτελούμενη από διαδοχικές αποφάσεις, ο υποψήφιος σε διαγωνισμό μπορεί, όταν ασκεί προσφυγή κατά μεταγενέστερης πράξεως της διαδικασίας προσλήψεως, να προβάλει την πλημμέλεια των προγενεστέρων πράξεων οι οποίες συνδέονται στενά με αυτή (πρβλ. απόφαση της 11ης Αυγούστου 1995, Επιτροπή κατά Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, σκέψη 17 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία) και να προβάλει, ειδικότερα, την έλλειψη νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού κατ' εφαρμογήν της οποίας εξεδόθη η επίμαχη πράξη (βλ. απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, PB κατά Επιτροπής, T-609/16, EU:T:2017:910, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

48 Το γεγονός ότι ο προσφεύγων δεν προσέβαλε εμπροθέσμως την προκήρυξη διαγωνισμού δεν αποκλείει τη δυνατότητά του να προβάλει πλημμέλειες που έλαβαν χώρα κατά τη διεξαγωγή του διαγωνισμού, ακόμη και όταν οι πλημμέλειες αυτές ανάγονται στο κείμενο της προκηρύξεως διαγωνισμού (βλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2006, Giulietti κατά Επιτροπής, T-293/03, EU:T:2006:37, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

49 Ειδικότερα, κατά τη νομολογία, η προσφυγή είναι παραδεκτή εφόσον ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από τον παράτυπο χαρακτήρα της προκηρύξεως διαγωνισμού, η οποία δεν αμφισβητήθηκε εγκαίρως, αφορά την αιτιολογία της προσβαλλομένης ατομικής αποφάσεως. Πράγματι, ένας υποψήφιος διαγωνισμού δεν μπορεί να στερηθεί το δικαίωμά του να

αμφισβητήσει, όσον αφορά το σύνολο των στοιχείων αυτών, περιλαμβανομένων και εκείνων που έχουν καθοριστεί στην προκήρυξη του διαγωνισμού, το βάσιμο της ατομικής αποφάσεως που εκδόθηκε ως προς αυτόν κατ' εφαρμογήν των όρων της προκηρύξεως, στο μέτρο που μόνον αυτή η εκτελεστική απόφαση εξατομικεύει τη νομική του κατάσταση και του παρέχει τη δυνατότητα να γνωρίζει με βεβαιότητα πώς και σε ποιο βαθμό θίγονται τα συγκεκριμένα συμφέροντά του (βλ. απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, PB κατά Επιτροπής, T-609/16, EU:T:2017:910, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

50 Αντιθέτως, ελλείψει στενού συνδέσμου μεταξύ αυτής καθαυτήν της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από έλλειψη νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού, η οποία δεν προσεβλήθη εμπροθέσμως, ο λόγος αυτός πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος, κατ' εφαρμογήν των κανόνων δημοσίας τάξεως των σχετικών με την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής από τους οποίους δεν είναι δυνατόν να υπάρξει παρέκκλιση, σε μια τέτοια περίπτωση, χωρίς να παραβιασθεί η αρχή της ασφάλειας δικαίου (βλ. απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, PB κατά Επιτροπής, T-609/16, EU:T:2017:910, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

51 Η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή κατά της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας της προκηρύξεως του διαγωνισμού πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων.

52 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, με την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, η προσφεύγουσα αμφισβητεί, κατ' ουσίαν, τις διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού που αφορούν το γλωσσικό καθεστώς, συγκεκριμένα δε το γεγονός ότι η επιλογή της δεύτερης γλώσσας περιορίζεται μόνο στη γερμανική, την αγγλική και τη γαλλική γλώσσα. Η δεύτερη αυτή γλώσσα χρησιμοποιήθηκε, μεταξύ άλλων, στις δοκιμασίες για την αξιολόγηση των γενικών και ειδικών ικανοτήτων των υποψηφίων που διεξήχθησαν στο κέντρο αξιολογήσεως.

53 Δεύτερον, όσον αφορά την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, υπενθυμίζεται ότι, με επιστολή της 9ης Νοεμβρίου 2015, η προσφεύγουσα ενημερώθηκε ότι το όνομά της δεν είχε περιληφθεί στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων διότι δεν είχε λάβει την υψηλότερη βαθμολογία στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως. Επιπλέον, στην προσβαλλόμενη απόφαση, μνημονεύεται ότι η εξεταστική επιτροπή επανεξέτασε προσεκτικά τους βαθμούς που έλαβε η προσφεύγουσα στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως, επανεξέτασε την αξιολόγηση των γενικών και ειδικών ικανοτήτων της και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα αποτελέσματά της αντανακλούσαν τις επιδόσεις της στο κέντρο αξιολογήσεως.

54 Τρίτον, από το «φυλλάδιο ικανοτήτων» που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα προκύπτει ότι, για τη γενική ικανότητα «επικοινωνία», έλαβε βαθμολογία 5,5 στις 10 μονάδες, η οποία συγκαταλέγεται μεταξύ των χαμηλότερων εκτιμήσεων και βαθμών που έλαβε όσον αφορά την αξιολόγηση των γενικών ικανοτήτων της στο κέντρο αξιολογήσεως. Η βαθμολόγηση που αντιστοιχεί στις δεξιότητες αυτές αποσκοπούσε, σύμφωνα με το σημείο 1.2 των γενικών όρων, στο οποίο παρέπεμπε η υποσημείωση 7 της προκηρύξεως του διαγωνισμού, στην αξιολόγηση της ικανότητας των υποψηφίων «[ν]α επικοινωνούν κατά τρόπο σαφή και ακριβή, τόσο προφορικά όσο και γραπτά». Συνεπώς, η εξεταστική επιτροπή, εμμέσως πλην σαφώς, όσον αφορά την προσφεύγουσα, προέβη σε διαπίστωση ως προς τις εκ μέρους της προσφεύγουσας γνώσεις της γαλλικής γλώσσας ή, τουλάχιστον, αξιολόγησε δεξιότητα η οποία εξαρτάται σημαντικά από τη γνώση της γλώσσας αυτής που είχε η προσφεύγουσα.

55 Τέταρτον, μολονότι, βεβαίως, η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν προέβλεπε εξέταση όσον αφορά συγκεκριμένες γνώσεις της προσφεύγουσας, από απόψεως λεξιλογίου ή γραμματικής, της γερμανικής, της αγγλικής ή της γαλλικής γλώσσας, εντούτοις δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι υφίσταται στενός σύνδεσμος μεταξύ των γνώσεων που έχει η προσφεύγουσα όσον αφορά τη γαλλική γλώσσα την οποία επέλεξε ως δεύτερη γλώσσα, και των δοκιμασιών στις οποίες ήταν υποχρεωμένη να συμμετάσχει στη γλώσσα αυτή. Πράγματι, οι γνώσεις της προσφεύγουσας στη γαλλική γλώσσα καταδεικνύονται αναπόφευκτα και κατ' ανάγκη στις δοκιμασίες που αποσκοπούν στον έλεγχο των γενικών και ειδικών ικανοτήτων όπως προβλέπει ο επίμαχος διαγωνισμός.

56 Συναφώς, έχει διαπιστωθεί ότι, όταν οι δοκιμασίες αυτές διεξάγονται στη μητρική γλώσσα του υποψηφίου ή στη γλώσσα την οποία αυτός γνωρίζει εξίσου καλά, υπάρχουν περισσότερες πιθανότητες να επιτευχθεί καλύτερη βαθμολογία στις δοκιμασίες (απόφαση της 2ας Ιουλίου 2014, Da Cunha Almeida κατά Επιτροπής, F-5/13, EU:F:2014:176, σκέψη 38), τούτο δε κατά μείζονα λόγο στο πλαίσιο δοκιμασίας τεχνικού χαρακτήρα, όπως είναι η περιπτωσιολογική μελέτη.

57 Αφενός, δεν αμφισβητείται ότι η πορτογαλική είναι η μητρική γλώσσα της προσφεύγουσας. Αφετέρου, μολονότι, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δήλωσε με την αίτησή της υποψηφιότητας επίπεδο στη γαλλική γλώσσα ισοδύναμο με το επίπεδο C2 του ΚΕΠΑ, όπως και στην πορτογαλική καθώς και ότι είχε πραγματοποιήσει μέρος των σπουδών της στο Βέλγιο και στη Γαλλία, εντούτοις υποστηρίζει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αντικρουσθεί επ' αυτού από την Επιτροπή, ότι γνωρίζει καλύτερα τη μητρική της γλώσσα απ' ό,τι τη γαλλική. Τούτο είναι κατά τα λοιπά ιδιαιτέρως πιθανό, λαμβανομένης υπόψη της πανεπιστημιακής και επαγγελματικής πορείας της προσφεύγουσας, όπως μνημονεύει η ίδια στην αίτηση υποψηφιότητάς της, από την οποία προκύπτει ότι τόσο οι σπουδές της όσο και η επαγγελματική της σταδιοδρομία πραγματοποιήθηκαν, κατά το μεγαλύτερο μέρος τους, στην Πορτογαλία.

58 Πέμπτον, πρέπει να επισημανθεί ότι ο περιορισμός της επιλογής της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού αποκλειστικώς μεταξύ των τριών επίμαχων γλωσσών δεν επηρεάζει απλώς την ικανότητα των υποψηφίων ως προς τον προφορικό ή γραπτό τρόπο έκφρασης, αλλά καθορίζει και το είδος του πληκτρολογίου το οποίο οι υποψήφιοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν κατά τη δοκιμασία της περιπτωσιολογικής μελέτης, το δε πληκτρολόγιο που παρέχεται στους υποψηφίους, σύμφωνα με την πρακτική της EPSO, όπως επιβεβαιώθηκε από την Επιτροπή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, είναι μόνον στη γλώσσα (και, εάν απαιτείται, στις γλώσσες) στην οποία πρέπει να πραγματοποιούνται οι δοκιμασίες. Εν προκειμένω, όμως, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα υποχρεώθηκε να χρησιμοποιήσει πληκτρολόγιο με του οποίου τη χρήση δεν ήταν εξοικειωμένη, λόγω της μητρικής της γλώσσας. Διαπιστώνεται ότι το γεγονός αυτό επηρεάζει τη διεξαγωγή και, επομένως, δυνητικώς, το αποτέλεσμα δοκιμασίας, κατά την οποία απαιτείται να γράψει κάποιος, με τη χρήση πληκτρολογίου, ορισμένο κείμενο εντός περιορισμένου χρόνου.

59 Έκτον, όσον αφορά το επιχείρημα που πρόβαλε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά το οποίο στενός σύνδεσμος θα μπορούσε να υφίστατο μόνον εάν τα αποτελέσματα των δοκιμασιών για την αξιολόγηση των γενικών ικανοτήτων των υποψηφίων ήταν αρνητικά ή καταστροφικά, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι με το επιχείρημα αυτό υποστηρίζεται, χωρίς αιτιολόγηση, αυστηρότερη εφαρμογή της προϋποθέσεως περί υπάρξεως στενού συνδέσμου σε περίπτωση κατά την οποία η προβαλλόμενη πλημμέλεια συνδέεται με το γλωσσικό καθεστώς του διαγωνισμού.

60 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι υφίσταται στενός σύνδεσμος μεταξύ της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως της οποίας αμφισβητείται η νομιμότητα και των όρων της προκηρύξεως του διαγωνισμού που αφορούν το γλωσσικό καθεστώς του επίμαχου διαγωνισμού.

61 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου που πρόβαλε η Επιτροπή και να κριθεί παραδεκτή η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της προκηρύξεως του διαγωνισμού που πρόβαλε η προσφεύγουσα.

[παραλειπόμενα]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/293/14 της 23ης Ιουνίου 2016, η οποία διαβιβάσθηκε από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) με απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2015, περί απορρίψεως της αιτήσεως επανεξετάσεως που υπέβαλε η Ana Calhau Correia de Paiva κατόπιν της μη εγγραφής της στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων του διαγωνισμού.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η A. Calhau Correia de Paiva φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η A. Calhau Correia de Paiva.

Kanninen Porchia Stancu

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Ιουνίου 2021.

(υπογραφές)